

உ
சிவமயம்.
திருவாரூர்ப் பன்மணிமாவல.

12638

இஃது
இலக்கணவிளக்கம், நல்லூர்ப் புராண
முதலியவை யியற்றிய
திருவாரூர்
வைத்தியநாத தேசிகரார்
செய்யப்பெற்றது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 02

சென்னை
சுதேசமித்திரன் ஸ்டம் பிரஸ்ஸில் அச்சிடப்பட்டது.

1913.

All rights Reserved.

விலை அறு 2.]

[தபாங்கூலி வேறு.

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

—o—o—o—

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாலையானது மூலாதார
கேஷத்திரமானதும், சப்த விடங்க கேஷத்திரங்களில்
முதன்மை பெற்றதும், மகாலக்ஷ்மியே ஸ்ரீ பரந்
தாமனைக் கணவனுபடைய வழிபட்டஸ்தலமுமான நிறை
செல்வத் திருவாரூர்த் புற்றிடங்கொண்டபிரான்மீதும்,
ஸ்ரீ கணக வசந்தத் தியாகேசன் மீதும், அவ்வூரில் பரம்
பரைச் சைவ ஆசாரிய வமிசத்தி லுதித்தவரும், இலக்
கணக் கொத்து இயற்றிய ஈசான தேசிகரெனச் சிறப்புப்
பெயர் வாய்ந்த திருவாவடுறை யாதீனத்துச் சுவாமி
நாத தேசிகரால், “.....” என் கண்காணத் திருவா
ரூர்த் சிறப்புற்றிலகும் வைத்திய நாதனிலக்கண விளக்
கம் வகுத்துரை பெழுதினன்’ என்று புதுழப்பெற்ற
வரும், பொம்மைப் புரத்தாதி மூர்த்திகளான ஸ்ரீ சிவ
ஞான பாலைய சித்த சுவாமிகளாலே சன்மானிக்கப்பட்ட
வரும், பல்லாசர்களாற் போற்றப்பட்டவருமான ஸ்ரீ
வைத்தியநாத தேசிகராற் செய்யப்பட்ட தென்பர்.
தலத்தின் மகிமையு, மியற்றியாரது பெருமையும், நூலி
னதருமையும் யானெடுத்துக் கூறுதல் மிகையேயாம்.
இந்தூற்பிரதி இப்பொழுது கிடைப்பதரிதாகி விட்ட
மையால் கிடைத்த பிரதிபைக்கொண்டு, அதுவும் செல்
விற்கிரைபாகாவண்ணம் அச்சிபற்ற முபன்றேன். பிழை
மலிந்திருத் தலியல் பாகையான் அறிஞர் பொருத்தருள்
வதோடு, அன்புகூர்ந்து எமக்கறிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

அதனிற் றடையுறவண்ணம் தமக்குரிய அவளாச
காலங்களிற் பரிசோதித்தல் முதலிய சகாயஞ் செய்த

சிவமயம்.

திருவாரூர்ப் பன்மணிமாவல.

—ஊஊஊ—

காப்பு-வேண்பா

மின்மணி மாலையம்பொன் வீதியாரூர்ப் பெருமான்
பன்மணி மலைப் பனுவற்கு—முன்மணி
ரோய்த்தவா தாவிபுட லீறுசெர்தோன் குண்டிகைநீர்
சாய்த்த வாதாவி சரண்.

நூல்—வேண்பா

பூமேவுநாபிரான் காணாதபுண்டரிகந்
தாமேவுவாரை யென்று சார்குவேன்—நாமேவு
காவாரூர் வீதிவிடங்கார் சேரா துண்டமலர்க்
காவாரூர் வீதிவிடங் கா.

க.

கலீத்துறை

காவாயெனச் சிறுதெய்வந்தனைந் தினங்
கைதொழுது
நாவாய் தழும்பப்புகழ்ந் தென்பயன்கதி
நாடின் மும்மைத்
தேவாயத் தேவுக்குங் கோவாய் மணிப்பொற்
சிங்காதனஞ் சேர்
பூவாய் மதிக்கண்ணி யாரூர்ப் பிரான்பதம்
போற்றுமினே.

உ.

விநீத்தம்

மின்னெறித்த விரிசடைதாங்குமுன்
பன்னெறித் தவமாற்றிய பண்பினார்
பொன்னெறித்த மெய்ப் புற்றிடங் கொண்டவர்க்
கென்னெறித் துணை யென்று தெளிவரே.

ங.

கலிநீலத்துறை

தெனியாவுளத்தோடு மென்னாவி கண்ணீர்
 தெளித்தோடமுன்
 குனியாத மெய்யுங் குளிக்கும் விறற்பாக
 கோல் கொளுவாய்
 தனியாரிசங் கொண்டவாளுச் சேயூர்தி
 தனியாவுளக்
 கனியாவுறுமொடு மின்னோடு முன்னோடு
 கார் காணிலே.

கலிப்பா

காணாயன்மால் கதிர்முடி காலா ரிரமாங்
 கோண மறை பெருமை கூறுந் தரமன்றால்
 நாணாற் புன்றமிழால் நாமேபுகல வல்லேஞ்
 சேனார் மதினாளுந் தெய்வ சிகாமணியே

விருத்தம்

மணிமுடி யினையோர் தூவு மலர்மதுர்
 பெருக்குவீதித்
 தணிமுடி நெடுந்தேராழித்
 தலத்திடைத்தரிக்கு மாளூர்ப்
 பணிமுடி யெந்தைபாதர்
 பணிந்தெழுத் தைந்து மோதார்
 பிணிமுடி யெழுபிறப்பும்
 பிறந்திறந் துழலுவாரே.

உழலு மதிலுமவுணரு மொருகை நொடியிலழிதா
 அழலு நகைசெய்மறை முதலமலர்க் கமலைபணிபவர்
 சுழலு மனமு மிலொரு துரிசு மிலர்கண்மொய்தரு
 நிழலுமலருதுரை திரைநிறைகொள்கடலுமுடையரே எ.

உடையத வீசர் நடனவினோத ருமை யொருபாகர்வாழ்
 கடைமணிமாட நிறையொளி வீசுகமலை யணிவீதிவா
 ரிடையிடு கூடையட கதுகூறுமிவளொடு பேசவே
 படைகுநாகி விலைகொடுசேர்வர் முதுணர் வாளரே. அ.

ஆளாயமை விமைபோர் பணிபுரியுந் திருவாஞ்சி
 துளா மணிப்பிறை யாகியமுடியா னடி தொழுதோர்
 மீளாப்பிறவி யின்மீளினு மிளிர்வொன் முடியுறு பொற்
 றுளாப்பெரு வாழ்வார் வினைசார்வா ரவர்தாமே. கூ.

வேண்பா

தாமன்பு வைத்தநெறி சைவத் தபோதனர்போ
 னேமற்பெறு நாளு மெய்துமோ—நாம
 நடலை யுடலாஞரர்க் காளாகியிந்த
 நடலைபுடல் சேராம னான். 10.

கலித்துரை

நானே தினன்பர் தொண்டானேனென்செய்யினு
 நன்மறவி
 தானே வந்தென்னைபென் செர்பவல்லான் றழல்
 வா பெழுந்த
 மானே தரித்தகைக் கோனே யுமைவண்டு
 வாப் மடுக்குந்
 தேனே நமலைப்பதிவாழ வந்த
 சிவக்கொழுந்தே. 10.

விருத்தம்

கொழுந்தழல் கொடுத்த சிங்கமும் புவிபுங்
 கொடுத்தவாடையர் கமலேசர்
 செழுந்தளிர் மருட்டும் பதம் பணிந்தெம்மான்
 றினந்தின முரைக்கினும் வினவார்
 விழுந்தகட் புனலுமுரிப்பு முடியங்கா
 வெற்றிலைத்தலத்து வேள் பகழி
 யழுந்தவந்துழத பசும் புண்வாப் வெதுர்ப
 வவிர்மதித் கனல் சொரிந்தடலே. 10.

புய வகுப்பு.

அடல்வேட முன்மேவி நந்தாவ ரத்தாதி
 யண்டத்தோர் தலைசெய்தொடையடையச் சுமந்தன

அலரோனு ஈன்னோனை முன்பே யளித்தோனு
 மங்குற்றோர் பிறவிவாய மைவுறநின்றன
 அடுகோபம் விம்மாழு முங்காம லைத்தேறு
 மந்தக்கோளு முழையுழி ரழியப் பினந்தன
 அணிவீழ மின்னார் மெலிந்தே யுளத்தொடு
 மன்புற்றே தொடரவிடு பவியைக் கொணர்ந்தன
 மிடல்சாயவொன்னார் புரந்தூனெழுத்தாளி
 வெம்பித்திக் கொளுவ வெரி கணையைத்தூர்தன
 வினையாடலென்னாவறிந்தோர் சொல்க்கானில்
 வெங்கட் போர் விசையனாடு மிறுகப் பிணைந்தன
 விரிபாடன் முன்னோர்கள் பண்பாட லிற்பாணர்
 விஞ்சைக்கே மணிகனக மனமுயைப் பொழிந்தன
 மிளிர்நானன்னார் முனிந்தானெனக்கூறு
 மென்சொற்பா விசையின் மிசை புளகித்தெழுந்தன
 படர்நீல மென்மலை பொன்பா விதழ்க்கோதை
 பண்புப்பா னித்தவன மொன்றப் பொலிந்தன
 படிவாசற் பொன்னாடர் கண்டோர மனப்போது
 பந்தித்தா டலிசையுந் வலையத் திலிங்கின
 பணியாய பைநாக வெங்கோன் மணித்தூய
 பந்திச்சூடி கையிலுல கிருணாக் கடிந்தன
 பனிவீச மின்வீச வென்பு விளைத்தோடு
 பைம்பொற்கோ டியர்மதிய நிகரக் கிடந்தன
 கடலுடு வின்னோர் கரிந்தேவிழக் கடுங்
 கங்குற்போலெழுகொடிய கடுவைக் கவர்ந்தன
 கருதாத முன்னாலர் செந்தீ ரிடைப் பூமி
 கம்பித்தே வருமறியை மழுவைப் புனைந்தன
 கரைமோது தண்ணீர் விசம்போர்ப் பணித்தோடு
 கம்பைக்கே மலையமுது தழுவக்குழைந்தன
 கமலேசர் வன்மீகர் சிங்காதனத்தியாகர்
 கர்பிக்கா தழகருயர் கனக புயங்களே

விருத்தம்.

புயங்கால் கிரத்தொடு கண்ணுயிரங்கொண்ட
 புனிதப் பிரான்
 வயங்கார் மலர்க்கோதை பணிசெய்யு மாளுரின்
 மட நாரைகா
 வியங்கார் செயத்தோகை நடமாடுகார்கால
 மெமெண்ணிலார்
 தயங்காரமுற் போலு முரைபட்ட துளைப்பட்ட
 தண்ணாரே.

யசு.

தண்ணாரம் படர் தசங்கம் வண்டுண்ணைக் கமலமலை
 தவழா வெள்ள
 முண்ணுவெண்ணுவற் நடங்கா நினதாளுர் ப்புகழ் நாளுந்
 முரைப்பதல்லான்
 மண்ணுவார் பொய்ப் புகழை மறந்துமுரையாது
 வைப்பாய் வதனமுன்று
 கண்ணுதேவகண்டாவீதிவிடங்கா கம்பிக்
 காதினானே

யெந்.

காதிமகன் பெண்கோறல் கண்டுங் கௌசலைமொல்
 லோதிமகன் கொல்லாநுலக மென்கொல் காப்பமைத்தி
 ராதி மகன் போற்று திருவாளுரீர் சோதி மக
 வீதிமக நாக மனெரித்து முறைசெய்தானே

யசு.

விருத்தம்.

செய்யிருந்தநெற்போ ருரிஞ்சியவகுத்
 தெண்ணிலா வழித்திங்கள்
 மெய்யிருந்த வாளுரர் சோணாட்டினமன்
 கொடிவிடத்தொடு
 மையிருந்த கண்ணையும் முலைக்கொங்கையு
 மறைவழிப்படர் நூல்போற்
 பொய்யிருந்த துண் ணிடையையுமுடையதென்
 புத்தியிற்பொன்மானே

யெந்.

பொன்னங்குமிழி வரை குழைத்துப் புரந்தீயுட்டும்

புரிசடையா

ரன்னம் பாரிலும் வயலாரு ரடிசட்கொருதா

ளணில் காளோ

வன்னம் படு மெய்ப்பசப்பும் விழிவிழியுற்றிருந்து

பொழிபுனலுந்

தன்னந்தனியுந் தனிப்போந்துசாற்றீர்

துயரமாற்றீரோ

௨௮.

ஆற்றிடைச் செல்லுமுக்கோ

லசை நடையந்தணீர்பூந்

தாற்றிடை யரம்பை யாருந்

தாணுவைப் பிரியார்போலக்

கூற்றிடைவிழியினோடுங்

குருதிகொப்பளிக் கும் வேலான்

தேற்றிடைப் புரவார் பாலைசெல்லுமோ

சொல்லுவீரோ

௨௯.

கொல்களை நீலமுங் காந்தளஞ் சுந்தர

முத்தமும் வேங்களும்

வெல் சுடர் மாமணிக் குன்றமும்மேகமு

மெங்கணு மேவுமால்

பல்கார்குழ் கயலைப்பிரான் பங்குறை

கொற்றவை பற்றதாம்

செல்காமெனாது குறிஞ்சிவாய்ச்சென்றன

மோவிறற்பாகனே

௩௦.

பாகினைச் சுவைகற்பித்த பணிமொழியவர்

பொன்பூவென்

ளுகிய வேணவா மூன்றகற்றி யாட்கொள்வ தென்றோ

கோகிலச் சோலையாருந் குளிர்நிலா வுமிழங்குனல்

நாகிளந் திங்கட்கண்ணு நதிபொதி சடையினானே உக.

சடைமத்தத் தொடுதுத்தித் தறுகட் கட் செவியார்

புடைநெற்றி னக்கழலைச் செப்புனலிச் சைக் குருகீர்

தொடைமுத்துப்பொருவக் கட் னெரிமுத்துப்

புனைவெண்

படை புக்குத் தலைவாக்கிப் படரைச் செப்பிடுமே உஉ.

கலித்துரை.

செப்பத் தொலைவில் புகழ்க் காமலேச நின்சேவடிசேர்
நப்பத்துடைய வடியாநறவன்றி நாளுமொன்றி
முற்பத்து முன்றறஞ் செர்வர்புகுது முதற்பதங்க
ளப்பத் தொநங்குபெறினு மதற்குப் பரிவினே உஉ.

விருத்தம்

பரிவிலார் திரிபுரமு நீறுசெய் பவனமேனியனார்
கரியமால் சிரமறுத்தோனொழு கமலைமானையாய்
தெரிவிலா விறைகுடியை நோவுசெய்செயலினூறியதால்
வரிகொளேழிசையரி மதர்சல

மலர் கொன் மாசினையே

உச.

பிச்சியார்

மாசுபடு தலைகெடுநூற் சமயபேத

மதங்களுந்தென் னூரார் வகுத்தவாறு

தேசுபெறு சமையத்தி னென்றேயாகத்

திருவுளத்திலெண்ணியோ தெருவே வந்தார்

நாசியெனுங்குமிழார்மெய்ச் சண்பகத்தார்

நறைவாய்ச் செங்குமுதத்தார் நல்லோ ரெல்லாம்

பேசுமுநத் தாமரையார்விழிநீலத்தார்

பிறங்கு நகைமுல்லை யார் பிச்சியாரே

உரு.

வெண்பா

ஆரேயென் போல்மய லாற்றுவார் பெண்பழியு

நேரே வராமணினைத்தியே—லூரேவெண்

சோதி விடங்கா சுடர்விடங்கா வாருரில்

விதி விடங்கா மிக

உச.

விருத்தம்

பிகத்தமிழ்க்குத் திருவுள்ளமகிழுமாருர்

ஈரசிங்கா தனத்தியாக வினோத கௌரவம்

சகத்தருநா லறியினும்பெண் ணறிவுபேதைக்
தன்மைத்தா மென்னுமொழி சரதாமால்
மகத்தமரும் புரத்தடுமை யம்பாமான்
மாயவடிவம் மறிந்தான் வளர்பூங் கோயி
லகத்தடிமை யாம்பரவை பொய்வேடத்தை
யறியாதற் போமெனச்சொல் லாடினாளே உள.

கலிப்பா

நாளொன்றுபோலு நகைமுடிவின்
ணோர்மணிப்பூந்
தோளென்றுந் தோய்ந்துசுருதியகந்
தெய்து மென்பார்
கோளென்று நீங்கா வென்னெஞ்சு
குடி கொண்டதென்னே
வாளென்றுபார்வை கொண்டார்வன்மீகர்
பொற்பதமே உஅ.

விருத்தம்

பொற்றாறுவிழுது விட்டனையபூஞ்சடைக்
கற்றருசி லையினார்கமலை மாதாரா
முற்றரு குணமிவர் முத்தமீ கிலர்
சொற்றரு கிலரிவர் யாவர் சூழிலே உக.

கலித்துறை.

சூழப்பெற்றோ முயர் பூங்கோரிலை
முறைசூழ்ந்து முன்பு
தாழப்பெற்றோந் திருவாரூர்க் கடவுளைச்சந்தித்திருள்
போழப் பெற்றோ மெய்ம்மைப்பன்பினரோடு
பொருந்தியிங்கு
வாழப் பெற்றோமிகழ்ந்தோம் சுவர்க் காதிரில்
வாழ் வினையே நட.

விருத்தம்.

வாழ்வை யெமக்கருளீசர் மலைத்திரு
மாதொரு பக்கமுளார்

சூழ்வயலிற் கயல் வாவு மலர்ப்பொழில்

சூழ் கமலைக்குருகே

தாழ்வுதரத்தனி போய்வரல் சொற்றவர்

தாம்வரல் பொய்த்தனரால்

வீழ்வது பொற்கலை வீழ்வது கட்புனல்

வீழ்வது கைத்தொடியே

க.க.

தொடிப்பது மத்தக்கிரியுமொளிப்பேமேழு

சூழ்கடலுஞ் சிங்கத்திற் சுருங்கவேற்பே

முடிப்பது மனை வலகம் படைப்போம் வேறு

முற்றுமவை வித்தையோ மொழியக்கேள்

அடிப்பதுமஞ் சிவப்பவொரு பாவைவாசற்

கன்று சென்ற முதல் வன்ன லமரர்காணக்

கடிப்பதுமவிதி நிறுத்ததிருவாரூர்க்கே

கல்லாதாரொருவரையாங் காட்டுவோமே

க.உ.

கலிப்பா.

காட்டுசீர் மறைநாலும் பணிந்தஆர்

கமலமாத தவப்பேறு கண்டஆர்

கீட்டுசீர் மறுமைந்தனை யூர்ந்தஆர்

தீர்த்த மூன்றரைக்கோடியுஞ் சேர்ந்தஆர்

நாட்டுசீர்த்தமிழ் மேன்மை படைத்தஆர்

நான்முகத்தனி றுத்திசை கண்டஆர்

நாட்டு சீர்த்தடப்பூவற் புத்தத்தினா

ருமைமணை னாரார் முதலாரதே

க.க.

விருத்தம்.

ஊன்விழி பொற்கனகம் போலொருமா

முனிவன கைபோலேழ்

பாரன் மகப் போலிவளிழந்த

பைம் பூணளித்தலெளிதன்றோ

சேரன் செய்யுட்டமிழ்க் கோவைச்

செவியாபரணகடகக்கை

வீரவாரூர்ப் பெருமானே

விதி விடங்கப் பெருமானே

க.ச.

மாளாத வினையுடையார் பணியாதவாளுர்

மாதா வீன்ற

தோளாத மணிநகையுந் துளர்ந்தனள்

வீழ்ந் ததுமேல்பாற் சுடரு மிப்பாற்

றாளாதே சுவதரிது மறைப்பா லுண்டெங்கு ரம்பைத்
தங்கிச் செல்வார்

ஆளாக்கிக் கொடுங்குற்றங் கொலைதற்கப்

பயிற்றிய கூரயிலி னானே

ந.ரு.

ஆய்ச்சியார்.

ஆயில்கொண்டவிழிப்பாக ராளுர் வீதி

யாய்ச்சியார் செம்பவளவாய்ச்சியாரே

செயிர்கொண்ட பகைபலநுங் குலப் பேர்கொண்ட

சிறுமருங்கு லிறிற் பிழைக்குஞ் செயல்வேறுண்டோ

தயிர்கொண்ட வொரு குடத்தை யயலே வையுந்

தண்ணழுதங் கொண்டுபெருந் தவத்தோர்தங்க

ளுயிர்கொண்டவிருகுடத்தை யென்மேல்வையு

மயலாழுலக மையல் செய்யலாமே

ந.சு.

செய்சடி கைமணி விளக்காற்

றிக்கினிருள் சித்தாடு பணி

யையர் பிறந்தார் பிறவாத வாளு

ரடைந்தார்க் கடையாவே

வெய்யகயவாயற்ற கோட்டு

விரிதீச் செங்கட் பகடுருங்

கையர் பாகத்தெரிசுஞ்சிக்

கரியமேனிக் கடுங்குற்றே

ந.எ.

கலித்துறை.

கடியாவன விருப்பும் புனல் சேர்வதுங் காலுண்பது

முடியானடப்பது மோர்தவமோ முறையால் வணங்கிப்

படியாதரிக்கின்ற வாளுர்ப் பிராற்குப் பணிபுரியு

மடியாரடியவர்க் காட் செய்வதே தவமாவதுவே ந.அ.

விருத்தம்.

ஆவது மெழுபிறப் படைந்து மண்ணதாய்ப்
போவதுந் தவிர்ந்து சிர் பொருந்தவேண்டொர்
காவருமனர் வயற்க மலைமேவிய
தேவரகண்டரைச் சிந்திப்பார்களே

நகக.

களையாய நறுநீல மதுமோது
வயல்மேவு கமலேசனார்
வளையாத வொருகோலின் மதுநீதி
புரிசோழ வளநாடகே
ளினையார்கள் விழிகாணிலியல் போ
ள்தென் பாவமெழுவாயரோ
முளையாததாயுமோலி யொருகாலும்
வளையாத முடிதாழ்வதே

சடு.

தாழாதசிறுவிதியு நெய்யாச் செம்பொற்
முனைமான் முதலோருந் தழல்வேள்விக்கே
வாழாது முனிந்துமருள் கொடுத்தவாருந்
வள்ளலார் செவ்வந்தி மாலைதாரார்
வீழாத வன்பினர் தாம்போற் செல்வம் வேண்டினருக்
களிப்பது போன் மிளிர் பூங்கோதைக்
கேழாரு முகமலர்க்குமுலை நேமிக்குங்
கிளர்புன லீந்தது நயனக்கெண்டைதானே

சக.

கெண்டைவிழி முத்தரும்பச்சரளரவா
சலிற் டணிந்தேன் கிள்ளை நாளுஞ்
சண்டைசெயு மதன்கொடுங்கோல் விலக்குமென
முறைபிடுதல் சற்றுங்கேளீர்
பண்டை மதுநெறிபுரிந்தவாருநிற்
செங்கை மழுப்படை போதாமற்
கண்டையமுங் கொண்டரியாசனத்திருந்தெப்
படி புலனங்காக்குமாறே.

சஉ.

கலிப்பா.

ஆறுகொண்ட சடையாரு
 ராதி கொன்றைத்தாரதுமின்னே
 நீறுகொண்ட மெய்யடிய
 ராகிக்கொளவும் பொறுப்பாரோ
 மாறுகொண்ட நாளொரு பூ
 வந்தெடுத்தமாதொருத்தி
 வீறுகொண்ட நாசி கரம்
 வேறுக்கிவிட்டாரே

சக

கலித்துறை.

விட்டாரிலங்கையின் றலைவனைப் பாட
 விரும்பிக் கண்ணாற்
 சுட்டார்மதனைப் புரவா ணரையரி
 சோரிகொண்டார்
 மட்டார் குவளைவயற் கமலேசர்
 வளைபல்நிற்குஞ்
 செட்டார் மதுரைபுரந்தார் பொன்னுடெனத்
 தென்னிலமே

சச

விருத்தம்.

தென்மலைத் தமிழாருத் தியாகரென்பதுதான்வீரோ
 பொன்மலைபோலும் கோழிப்பூவைய ரெண்ணிலாரின்
 மின்மலை மருங்குலாளோர் மெல்லியல் வீதிதோறு
 நென்மலை கொள்வீரென்ன நிறைமுரசறைவித்தாளேசுரு

வித்தாகி பொருமூன்று முதலான வாரூர்

மேவார்கள் போற்

பித்தாகி நான்வா நெப்போரி னாதோ

பிறங்காழியூர்

முத்தார் சுவட்டெல்லை தாராதிருப்பாய்

முனைக்குந்தலைப்

பத்தார் பனைக்கொண்டல் கைச்சங்கெனச்சங்கு

படுபெளவமே

சக.

பெளவத்தொலிபோல் மறைபாவப்
 பாவையனையார் நடமாடச்
 சைவத் தவர்பின் னின்று விண்ணோர்
 தடங்கை கூப்பக் கருவிமுறை
 பைவர்க்கம் முன் னின்றியம்ப விருந்
 தந்திக் காப்புக்கொண்டருளுந்
 தெய்வப்பெருமா னணியாளுந்
 சேரார்பிறவிதாரோ

சஎ.

கலித்துறை.

திராதகதிர் நாவாலிருண் மேயுமணிமவுலித்
 தேவர்நாணம்
 லாராத காதல் புரிபரம்பொருளார் விழாவறு
 வாளுர்போல்வா
 யோருஞ் செய்வாத பூம்பாவை நானையுனக்
 கீவர் பாறுங்
 காராருங் கொடியுமுணப்பகை நூழி
 லாடிய வேற்கனலினோ

சஅ.

சித்து விருத்தம்.

மனங்கொடுத்த நீலகண்ட ராளுர்க்குக்
 கனகமடிக் காயிரமுங் கொடுக்கமேருத்
 தனங்கொடுத்த வெட்டவெளிச்சித்தரப்பா
 தரணியிற் போய்ச் சிறிதேனுஞ் சாற்றமாட்டே
 மனங்கொடுத்த மணியொன்று விண்ணோர்க்கீந்தோம்
 வயிற்றெரிவால் வித்தையெல்லாமறந்து போனோ
 மனங்கொடுத்து நம்பசிறைத் தணிக்கவல்லார்க்
 கட்டமா சித்தியு நா மருளு வோமே

சக.

அகவல்.

அரும்பொற் கலத்திலாரமு தருந்தினர்
 கருங்கலவோட்டிற் காடியேற்றுண்ணவும்
 பழுதில் பொன்னந்துகில் பன்முறையுடுத்தோ
 ரிழைபிறழைபணிந்து விசைத்திசைத்துடுங்கவும்

பளிதச்சாந்தம் பன்னீரணிந்தோர்
 வெளிமட்பூழி வேர்வையிழ்ச்சவுந்
 தந்தக் கட்டிலிற்றளிரிணைத்துரின் ரோ
 சந்தியம்பலத்திற் றடங்கையிற்றுயிலவு
 மதக்கரிநெடுந்தோர் வாம்பரியூர்ந்தோர்
 பதத்தழற்பாலை பாற்றனிச் செல்லவு
 முரசு முன்றிரட்டு முழுமணிமுன்றி
 லுரை செய்முட்டுறோ வோரிகுண்டொலிப்பவு
 மொற்றைவெண்குடை யரசுறுமத்தாணி
 முற்றெருக்கெழுந்து முதுமுரம்பாகவுங்
 கண்டுமானிடர் காழுறுசெல்வ
 முண்டெனக்கருதுவ தொழி நீ மனனே
 யாலத்தானயன னந்தகோடியர் பணி
 மூலத்தான் முழுமுகல் முர்த்தி
 வரகவி பொருத்தியை மணப்பப் பதியிலார்
 தெருவெலா மணப்பச்செய்தோன்
 கண்ணிமை பொருந்தினுங்கடவுணை
 தொண்டரெண்ணில ரிருக்குங்காவணத்
 திறைவனடிக்காரிரம் பொன்னரும்பரிசுருளிக்
 கோடிக்கு மப்பெயர் கொடுத்திடும் வள்ள
 லாரூர்க் கடவுளவனே
 திராச் செல்வத் திருவுடையானே

ருடு.

விருத்தம்.

ஆனேறுமாலானார் பூமியுளக்
 கமலமா மாளூர்க் கோதை
 தேனேறு மொழிக்குதலை தெளிந்ததிலை
 முளைத்ததிலைச்செவ்வாய் முத்த
 மீனேறுகடல் விடம்போற் கொலைகற்ற
 திலைமாவை விழியு மெவ்வா
 னானேறுகுருதி வெள்வேலுழவ விவண்மாட்
 டென் சொ லுரைக்கு மாறே

ருக.

கலிப்பா.

உரைத்தபொற்றரு நாட்டினும் வீறுமாநூர்
காவிரி நாட்டினுள்ளோங்கியே
தரைத்தலத்திடர் தீரப்பொன்னங் கனிதந்துளார்
சொற்றமிழ்க் கோதைகோதையார்
நிறைத்த மூன்றுகோளாறுபுராணர் மெய்
நீக்கலக் கொடியார் கொடியாரளி
யிறைத்த மென்குழலாரளியில் லவர்க்கில்லையேல்
வைய மெவ்வண்ண முய்வதே ௫௨.

விருத்தம்

உய்யானமிமைப்பிலர் தாருவினோங்குமாநூர்
மையார்களாரே சேவடிசேர் முடிவள்ளல்கேண்மோ
செய்யாளிடை சொன்மதுரமுலைசேர் குணங்கள்
கையாலெழுதித்தரின் நீகலைக் கல்வியானே ௫௩.

பாண் கலித்துறை

கல்லாத செல்வக் கயவர் தங்காவற் கடுங்கடைகள்
பல்லாரிரந்திரிந்தாவதென் பாணமுன் பாணனையோ
ரல்லார் பொழு தினழைத்தான் கமலை யமலனல்லால்
வல்லார் தம் பாடலறிந்தார் கொடுப்பவர்
மாதிலத்தே ௫௪.

கலிப்பா

மாணையணிந்த செங்கைவள்ளலை யாருரயன்மால்
கோணையடிபணிந்த கோதையை நீவாட்டுதிபாற்
காணைவிரிகுமுதக்கையார் மறந்தனையோ
தானைய மாப்படு தக்கன்வேள்விச்சமரே ௫௫.

விருத்தம்

சமரநாடிக் கலக்காபிழைநின்றிச்
சாற்றிலயன்மால் பதமுந்தருவதாடுப்
பமர நாடித்தழக் கமலர் தூக்கின்விறுய்
பத்தரொன்றும் வெண்டாளைப் பரிதலுலே

குமரநாடகவடிவக்குரிசிலொடும்

குருந்பை முலைவார்தருபூங்குழலாளொடு
மமரர் நாடாளாதேயாருரண்ட

ததிசயமோ வந்திக்காப்பழகனாரே

நுக.

கலிப்பா

அழகுக் காருமொவ்வா ரருமைத் தேவர்பிரான்

கழகத்தாரொலி கூர் கமலைக்காவலனார்

பழகிக் கூறியசூள்பழுதுற் றேகினர் போற்

குழகக் கோகிலமே கொடிதிற் கூவுதியே

நுள.

விருத்தம்

உதியாத தமிழ்மலை புனை கமலைச்சர்க்கோரறிவின்மா
மறை நாமத்தோரின் முன்னோர்

விதியெழுத்துத்தீர்த பொருள்மேலி வில்லு

விளங்கு மதிச்சடையான் விமலனார்க்குப்

பதியனந்தந தியனந்தம் பொன்னனந்தம் படையனந்தந்

தொடையனந்தம் பணிந்தோர்க்கீயுங்

கதியனந்தநிதியனந்தம் வடிவனந்தங் காவனந்தம்

பாவனந்தங் கருதுங்காலே

நுஅ.

வலைச்சியார் விருத்தம்

கருவராதடியேனையாண்டநீல

கண்டதே வாகண்டர் கருத்தாலென்று

மருவராபுருவராயெல்லா மான

வண்ணலார் தேருநு மாருந்தன்னில்

வெருவராவிடமேவிய முலைக்குன்றேந்தி

மீன்விற்கும் வலைவாணர் மெல்லியலாருக்

கொருவராற் புகழுவொண்ணு விருவராற்கு

முயிருண்ணுங் கயற்கும் விலைபுரைக்கொணுதே நுக.

கலிப்பா

ஒண்ணுதவிபாகர் மறையோது திருவாரூர்

வண்ணமுறு சித்திரமு மாதரெனினுடேன்

நின்னமிது சேரியரை யாரறிவர் மின்னே
பெண்ணமுதமேயடியனோடென் பிணக்கே

கூடு.

மும் விருத்தம்

பிணங்குசமயமெவைக்குங் கடவுளாரூர்ப்
பெருமாற்குக் கண்கொடுத்த பெருங்குலத்தோம்
அணங்குமணம் பேசுவந்தமன்னர் தூதாவ
கூற்றங்கணையென்பதறியாய் கொல்லோ
வணங்குவிசையற்கரிய கணை யொன்றிந்தோ
மாதரெண்ணீராரிவரை வதுவை செய்தே
மிணங்குதுவரைக்கரசு னெமைப்பெண் கேட்டே
யெங்கணையொன்றால் வானமெய்தினனே

கூடு.

கோற்றியார் விருத்தம்

எய்துமாலானுர்தம்மை
யிறைஞ்சவீ ரென்பார் மென்பூப்
பெய்து மாலானுரெல்லாம்
பெருகவே பணிய வந்தீ
ருய்து மாலென்று விண்ணோ
ருடனியை கூறி யன்பு
செய்து மால்பணியு மாளூர்ச்
சுற்றிடைக் கொற்றியாரே.

கூடு.

கலிப்பா

கொற்றுவைவேல் கொள்முசுருந்தன்
மதுவாதியராங்
கற்றார்பணி தென்கமலையர்
பூணுமெனவோ
மற்றா ருருமொவ்வாத மாலை
யோரு குலத்தார்
சொற்றார்கொண்டார் பாரந்தீர்த்தார்
வண்சேடனுக்கே.

கூடு.

தமிழ்சை

கோடுகொண்ட கோளாந்தர்
 குடையுநந்தி நான்முகன்
 செங்கைகொண்ட கருவியுந்
 தியாகரென்ற சின்னமும்
 வீடுகொண்ட பேர்வணங்கு
 நடனமும் பொன்மாரியும்
 விலக்கியூர் தூதுபோன
 விமலர் மேவுகமலையார்
 ஏடுகொண்ட வோதியு
 மிராகதேகசோதியு
 மிரத்தினமுத்துமாலையொண்ட
 யானையும் பணிப்பிரா
 னைகொண்ட மணிரிழைத்த
 தோடுகொண்டவள்ளையு
 நஞ்சுகொண்டவிழியு மென்றென் னெஞ்சு
 கொண்டு போனதே.

கூசு.

கலிப்பா

போனவினையின ரோது கமலையர்
 பூவையுமையொரு பாகனார்
 பானலணி திருமலை தருகிலர்
 பாவையுயிரினிவாழுமோ
 கூனலிளமதி பாவியர வெழு
 கோடியுகமயலார் போலா
 மீனவதீர் கொடியாடவடுகனை
 வீரமதனமராடுமே.

கூடு.

விநுத்தம்

ஆட்டுதொறுந் தொறுமது நாவாபிரக்தா
 லயில்கமலைத்தியாகேசரடியைப் போற்றித்

தீட்டுபுகழ் பெறுகளிபேஞ் சத்திபூசைசெப்து
 மதுத்தசை யருந்தார் சித்திசேரார்
 கோட்டுமுலைமது நாமம்விண்ணோர் கொண்டார்
 கொழுந்தகையின் பெருமை மறைகூறக்கேளீர்
 வேட்டுமகம்பலவினுமுண்டசையவாலாலமேற்றெலும்பு
 கைக்கொண்டாரென் விண்ணில் வேந்தே. கூசு.

வேந்தரிருளொண்டோளி கறலும்
 வீரமவுலி நறுமாலே
 மோந்தகழற் கால்வள்ளல் பொருள்
 முற்றிதன் முன்னினை யேல்
 சாந்தமுண்ணும் பூந்தோட்டுத்
 தண்ணை ஞார் சாத்தாதி
 வாய்ந்தவுயிரைத் தருமலையின்
 மருந்தங்குணர்ந்து வருவாயே. கூள்.

வருமி னளிவரி புரியவெதிருமிழ்
 மதுவினி தழியின் மாலையர்
 கரியையுரிசெய்த விறைவர்மறை பாரில்
 கமலை மலருமோவிலார்
 கரியும் வரிவளையினமுமுறைமுறை
 சரியுமிரு விழிப்பாபடா
 தெரிவையவர் நகைபுரியா ரெரிவது
 தெரியுமதி யளிசீகமே. கூஅ.

கார்காலம்-பின்னடிமடகீது.

சீதமாமுலை வனங் கணந்துங்காலந்
 தீவினையேன் முலைவனங்க ணந்துங்கால
 மாதரலர்மேன்மை கரையுங்காலம்
 வருநீர்க்க ணலர் மேன்மை கரையுங்காலம்
 வேதநாரணன் பரவுந்தியாகராசர்
 வீதிவிடங்கப் பெருமான் விளங்கு மாருக்க

காதலம்பிரிவானம் பொழியுங்காலங்

கருவானம் பெருவானம் பொழியுங்காலம். ௬௬.

காலனா நுயிரளித்த கருணை வாரிதியே வேத

மூல நாயகமே பொன்னே முத்தமே பவனக்குன்றே

யால நாவயின்ற வாளுரமுதமே யென்னாதன்றே

சாலநாட் கழித்தபாலிக் கென்கொலோ சாருமானே எய்.

கலித்துறை.

சாரார்புறங் கடந்தார் கமலேசர் தடங்கடல் வாய்க்

காராரு நஞ்சண் டிருந்தார் வியப்பென்பர் கட்டுரையார்

தீராநென் மெய்யை யுருக்கு நிலாவென்னுந்

[திக் கொழுந்தை

யோராச கோரங்க ளுண்டிறவாம லிருப்பவனே எக.

தாழிசை.

பனகவுச்சியுலகில்வீறு

பட நிறுத்த வெல்லையும்

பரவைகேள்வர் நதியிலிட்ட

பைம் பொனுற்றவாலியுந்

தினகரன் பொன்னாடியான்

தெய்வவாழியிர் தழுஞ்

செய்யகின் கிணிப் பதழுஞ்

சிவந்த நீதி வீதியும்

அளகமுற்றதேவர்மேவு

காவணத்தின் மேன்மையு

மயனுமா லுமாலே தோறு

மடி வணங்கு கோயிலுங்

கனகரத்தின வரியணைத்

தியாகராசர்வடிவமுங்

காணமாதவஞ் செய்யாத

கண்களென்ன கண்களே

எஉ.

கலித்துறை.

கண்ணுடற் பரவையாளுநர்க்
காயொளி கவிழ்க்கும் வேலோய்
தண்ணுடைக் கோதை வேண்டிக்
கங்குல் நீசார்வதென் கொல்
பெண்ணுடற் பாலனுநர்ப்
பெருந்தகை கைலைபோ லுந்
திண்ணுடற்சீய வேறு
திரிமதக் கோலினாரே.

எங்.

விருந்தம்.

ஏதேதென்பர் பிழைசெயினு
மிம்மை மறுமைப்பலன் கொடுக்குங்
காதே குழையா ராளுநர்
கழுநீர் மாலைதாராரேல்
நீதேர்குவ தொன்றில்லை யிந்த
நீதியாற் றுயில்கொண் டணைவாயேல்
மாதே யென்பா லவர் கனவில்
வருவா ரின்பந் தருவாளுநர்

எசு.

கலிப்பா.

தருவாளுந் தியில் வந்தே தக்கன் வரமெனப்பிறவி
யொருவாளுந் தொறு முழன்றதனாற் பயனுண்டோ
மருவாளுநர் வணிவார் வன்மீகம் பணிமனமே
திருவாளு ரதியாதார் சிவலோக மறியாரே

எரு.

கலித்துறை.

அறியார் புனைகின்ற காமர்விலையருளா ரிவன்மால்
குறியாரெனச் சொலப்போன லறிவரெனக்கூறுவரோ
முறியா நறுமலர் தூவி விண்ணுடற் முடிபணிவார்
மறியார் கரத்தைய ராளுநர் நாளுமத னெய்தலே

எசு.

மாதங்கி விருத்தம்.

நெய்வாளுங் கொடுமரமு முடைய சீற்ற
 திருதரிறைக்கிராவணனா நெடியபேரு
 மொய்வாளு மாருயிருந் தந்தவாருர்
 முத்தனார் புகழ்பாடு மாதங்கி
 மெய் வாளுங் கைவாளுந் மைவாட் கொண்ட
 விழிவாளுங் கண்டிருகி மெலிந்தோர் தம்மேற்
 கைவாளுந் பகழியுமா வினிற் கொள்காமன்
 கடிவாளி பொழிந்தினைத்தான் காயந்தானே என்.

தூது விருத்தம்.

காபமீனெனப்பூத்தபூம் பொய்கையிற்
 கம்புளேயன்னங்காள்
 நேயமீனுநாரைகா னொரு மொழி
 நீர்சொலிற் பிழையுண்டோ
 மாயமீன் விழி மணியணி கமலையெம்
 வள்ளலார் வினவாரால்
 மேயமீன் விழி முத்தணிபொன்னென
 மெய்சிறந்திரிந்தேனே

என்.

அடிமடகீது-தாழிசை.

திரியுமலைவாய்ச்சங்கமே
 செம்பொன்மலைவாய்ச் சங்கமே
 திரையின்பாட்டுச் செவ்வழியே
 தீக்கும் பாட்டுச் செவ்வழியே
 விரியுநிறம்பாலோதனமே
 மேவாதென்பாலோதனமே
 வெண்பூங்கண்டன்மாலையே
 விரும்பேன்கண்டன் மாலையே
 யுரியவெம்பாகுவலையமே
 யுரைக்கும்பாகு வலையமே

யோடும் பண்டநிறைகலமே
 யுடையேன் பண்டநிறைகலமே
 யரியவாஸியஸியீரே
 யறு மெனாஸியஸியீரே
 யாராமாஸூர் வள்ளலையே
 யழையீராஸூர்வள்ளலையே

எக.

மநட்பா.

வள்ளமுலைச் சாந்தம் புலருமதிவெயர்க்கு
 மெள்ளரியநீல மிமைக்குமா-லுளமே
 பாரிடைப் படையாஸூர்
 தேரிடமாகுமித் தேன்மொழியிடமே

அரு.

கலித்துறை.

இடங்கொண்டமாதினராஸூர் நாட்டிற்றையேகெற்புக்
 கடன்கொண்டவளவர் வேகறை நீபலிகைத்தருவன்
 விடங்கொண்டகண்ணமனாஸூர் வெதிருமின்பகையே
 வடங் கொண்ட கொங்கைமுன்னாள் கொடியேயெயம்
 மணிக்கொடியே

அக.

விருத்தம்.

கொடிவிடையவர் குறு கலா நடைபூர்
 பொடி படமுனிவர் பொலி கமலையின்வா
 படியவர் துதி செயு மரகர வொலியரா
 படிமிசை யவரிவர் பழ வினையறுமே

அஉ.

அறந்தவாதருளாழிமாலிந்திர
 னுலயத்தினமாஸூர் சிறந்ததா

மென வந்தசிங்காதனத்

தியாகரைப் பணியாதார்

அறந்த மேற்குல வேதியாயினும்

பெருமதுக் குடித்தெல்லா

மறந்தபாதகரே யவரிம்மையு

மிலந்தாமே

அங.

வேண்பா

இலவ விதழ்க்காம விடர்க்கொன் றுரைப்பன்
மலர்வனஞ் சூழுங் கமலைவள்ளல்-கலவமயில்
கோடல்வேள் வந்தவிழி கும்பிட்டா லுய்யுமோ
ஆடல் வேள் செய்யுமமர்

அசு.

வஞ்சித்துறை

அமரர்மா முடி-விமலமாமணி
கமலை நாயகர்-தமது பாதமே

அரு.

வஞ்சிப்பா.

பாதமோது பழவடியவ
ரேதமேதுரிரநுள் பவர்
சொற்றவானோர் தொகுசுகிலோரின்
புற்றின்மேவு புரிசடையவ
றறைபரையொடு மதிகரிபரி
மறைகறங்கொலி மறையாரு
ருறையுந்திருவடியாரடிசேர்து
மிருவினை நீங்காரின்பம் யாமுறவே.

அசு

குறம் விருத்தம்

முறத்தினிறை நெற்கொடுவா கைகாட்டம்மே
பல்லி மொழிநன் றுன்பா
லுறத்திருவாரூர்ப் பெருமான் வருவாரெங்கள்
குறிபொய்யா துறைப்பக்கேளாய்
திறத்தின் மரையேற்றைப் பயந்தோன் குறிகற்பா
னெங்குலத்திற் சேர்ந்தான் சேயோன்
குறத்திகுறிவழி செல்லலா
லுத்தமவேதியனென்றே கூறுவிரே.

அள

வேண்பா.

கூறிவாயான் விடுத்தகொண்டல் வரத்தாழ்த்ததென்கொ
லாறிவருஞ்செஞ்சடையாராரு—ரேறுகைவா

ராடுந்திக் கூத்தர்க் கருள்புரிமால்காணாதா
ராடுந்திக் கூத்தர்க் கவா.

அ.அ.

கலிப்பா.

வாவும் விடையாருர் வள்ளலருளில்லாருக்கி
யாவுங்கொடுப்பவருமில்லை பவ்வளவோ
மேவுஞ்சிந்தாமணியும் வெம்பாலாம் வேலாமைங்
காவந்தருபசவுங் கற்பசுவாங்கண்டரே.

அ.க.

கலித்தாழிசை.

சரால்விழியால் மெய்தினேன் மடநாராய்
சீராரும் போதாவே செங்கால் வெண்குருகே
தாராநாட்டொளி பூத்த கடுக்கை நறுத்துளி தூங்கும்
வாராருஞ்சடையார்க் கென் மைபல் நீர்மொழியீரே. கூடு

கலித்துறை.

மொழிமுத்தமிழொவியாருரவோ பின்முருகமையப்
பொழிமுத்தக்கா விடைநீதந்த மாந்தழை பூந்துகிலுங்
கழிமுத்த மாலையும்பூணுங் கலையுங்கனக மெய்யும்
விழிமுத்தமேவலிற் சாபசப்பூந்தழைமின்னி னுக்கேகுக

விருத்தம்.

மின்னாட்டுஞ்சுடர் மழுவான் வீதிவிடங்கப் பெருமான்
விளங்குமாருர்

மண்ணாட்டி. லதிகமெனச் சோணாட்டிலாருரில்
வந்தாரென்று

விந் நாட்டிலிவ்வூரிலெய்தாமற்றவந்தான
மியற்றியந்தப்

பொன்னாட்டிற் புகநினையும் பூரியர்
பேதைமையை பெவர் போக்குவாரே

கூஉ.

கலித்துறை.

போகத்துமையவள் காணுங் கொடுகட்டிப்

[பொற் பிடைத்தி

யாகக் கடவுள் கமலை நண்பாவொரு சிற்றிடைநின்

மாகத்தவிர் மதிவாண் முகத்தேவிடம் வாய்த்த விழி
மோகக்கருங்கடற்கே யெனதாவி முழுக்குண்டதே கூட.

விருத்தம்.

குண்டர்விழி குருடாக விழிதாம் பெற்றுங்
குளிர் புனலால்விளக் கிட்டுங் கூசாதேமுன்
கண்டவுமைப் புறமென்று மிருகாற்றாது
காரிகைபால் விடுத்தும்பிசை காட்டலாலே
வெண்டரள வச்சிரமா ணிக்கச் சோதி
வீரசிங்கா தனத்தியாக வினோதனாரே
யண்டமெலாந் தொண்டருமக் குண்டானாலு
மாளுர்வாழ் திருத்தொண்டரதிகர்தாமே கூச

தாழ்சை.

அதிகமாலேமவி மேனிபொன்பரப்பியல்லமர்
தாழிவிழ்த லுற்றுமிக்க வலைதலைப் பொருந்தியே
புதியசோதி மணியெறிந்து கண்கணீர் நிரம்பியே
பொன்னியொத்த கன்னி கங்கை
பொன் மணக்கீனமோ
மதிமுகத்துமாதரேழிகைக்குவான மாதர்சீர்
மகரவினை மறையினுணும் வச்சரமாட வீதியுங்
கதிசெய் தெய்வவானியு முழுக்கறாத கமலையார்
கனகமாரி பொழியும் வீரகண்ட யத்தியாகரே கூடு

வேண்பா.

ஆக மலைநேரா ரக்காரி நாடகன்று
மாகமலைகோயில் கொண்டவள்ளலார்—நாகமலை
வெண்கமல மேல்முடியார் வீறடியா ரேவலற்கா
வண்கமல மேல்வாழும் மா.

கூசு

விருத்தம்.

மாமகனும் வண்கணமும்பங்கி நடம்புரி கமலை
வள்ளல் பாகத்
தேமகனும் கீழிமையோர் தெரிவையர்க்குள்
நாணமிலார் சிலருண்டாமால்

